Donderdag, 11 Juni 1942 — DAGBLAD — 59ste Jaargang, No. 3622

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Nazies betalen hoge tol bij Sebastopol.

Heel dorp door de Nazies uitgeroeid.

3.000.000 Nederlanders moeten verhuizen.

WIJ KUNNEN NIET FALEN, ZEGT ROOSEVELT.

Roosevelt zeide, dat Australië en de Verenigde Staten „gezamenlijk door de donkere dagen zijn gegaan", doch dat de overwinning aan het eind van de weg ligt en „wij niet kunnen falen". Deze woorden richtte hij tot Sir Owen Dixon, die werd ontvangen als den nieuwen Australischen Gezant in den Verenigde Staten (Washington, (AP) 10.6).

VERKLARINGEN VAN MACKENZIE KING.

Premier Mackenzie King van Canada deelde aan het Parlement mede, dat de Canadese Regering niet gelooft, dat het oproepen van manschappen voor dienst overzee thans nodig zal zijn. Hieraan voegde hij toe, dat dit bovendien misschien nooit nodig zal worden... King zeide echter: „In geval het ooit nodig zou worden is het zeker verstandig, dat er in het geheel geen twijfel besta over de macht van de Regering om de nodige maatregelen te treffen, ingeval de mogelijkheid zich zou voordoen" (Ottawa, (AP) 10.6).

KONING VAN HELLAS IN DE VERENIGDE STATEN.

Koning George van Hellas, die in Baltimore arriveerde, zeide, dat zijn land „in de oorlog was om er te blijven" en dat hij naar Washington zou gaan om regelingen te treffen voor steunverleningsverschepingen van oorlogsmaterialen naar de Griekse strijdkrachten.

De Koning werd vergezeld door Emanuel Tsouderos, Grieks Premier, en anderen in het officiële gezelschap, dat hier uit Caïro arriveerde. Hij werd verwelkomd door hoge autoriteiten van het State Department, autoriteiten van de Griekse Ambassade en officieren van het Noordamerikaanse leger en de Noordamerikaanse Marine. De Koning verklaarde, dat de Grieken hun eigen luchtcorps hebben en meer dan de helft van de oorspronkelijke Griekse vloot heden vecht in vele tonelen van de oorlog (Baltimore, (AP) 10.6).

DORP IN TSJECHOSLOWAKIJE DOOR NAZIES UITGEROEID.

Een radiobericht uit Europa deelde mede, dat de Duitse autoriteiten een geheel dorp vernielden in het vroegere Tsjechoslowakije na alle mannelijke inwoners te hebben doodgeschoten en de vrouwen te hebben gedeporteerd. Het bericht werd hier opgevangen door de Columbia Broadcasting System en zou eerst door de radio van Praag zijn omgeroepen en herhaald door de radio van Londen. De radio van Praag zou hebben bekend gemaakt, dat „een dorp in het Protectoraat werd omsingeld volgens opdracht van de Duitse autoriteiten. Alle mannelijke inwoners werden doodgeschoten, alle vrouwen gedeporteerd en het gehele dorp met de grond gelijk gemaakt" (New York, (AP) 10.6).

De radio van Praag maakte bekend, dat alle mannen in het Tsjechisch dorp Lidice nabij Kladno door de Duitsers werden dood geschoten op verdenking de moordenaars van Reinhard Heydrich te huisvesten. De radio zeide, dat de vrouwen van het dorp werden gedeporteerd naar een concentratiekamp en de kinderen werden gezonden naar „opvoedingscentra". Het dorp werd later met de grond gelijk gemaakt en de naam ervan van alle officiële registers verwijderd. Het aantal geëxecuteerde mannen werd niet genoemd (Londen, (AP) 10.6).

HET DORP LIDICE BESTAAT NIET MEER.

Duitse wraakploegen hebben Lidice volkomen weggevaagd op grond van de bewering, dat de bevolking den twee moordenaars van Reinhard Heydrich een schuilplaats had geboden. In het dorp, dat uit 1200 personen bestaat, werden alle mannen gedood en alle vrouwen en kinderen gedeporteerd.

Dit is de meest wrede maatregel van onderdrukking in de geschiedenis van de Duitse bezetting van het Europese vasteland. De Gestapo en Duitse soldaten maakten het dorp met de grond gelijk en lieten niets dan puin over. Lidice is een dorp van mijnwerkers en houtwerkers enkele mijlen ten Westen van de Tsjechische hoofdstad en niet ver van de plaats waar Heydrich dodelijk gewond werd door twee patriotten, terwijl hij 2 weken geleden reed langs de kronkelende weg (Londen, (AP) 10.6).

NOG 31 TSJECHEN GEËXECUTEERD.

De radio van Praag maakte bekend, dat heden 31 Tsjechen werden geëxecuteerd; 25 in Praag en 6 in Brno (Londen, (AP) 10.6).

SUÑER NAAR ITALIË.

Een bericht uit Madrid deelde mede, dat de Spaanse Minister van Buitenlandse Zaken Serrano Suñer, vergezeld van zijn echtgenote, naar Italië vertrokken is waar hij persoonlijk te gast zal zijn bij den Italiaansen Minister van Buitenlandse Zaken en diens echtgenote. De reis draagt een particulier karakter, doch waarschijnlijk zullen problemen worden besproken, die betrekking hebben op beide landen (Berlijn, (AP) 10.6).

RAAD VAN STILLE OCEAAN OP HET WITTE HUIS.

In Washington kwam de Oorlogsraad voor de Stille Oceaan heden met Roosevelt samen en verliet het Witte Huis zichtbaar opgetogen over het verslag van de Japanse nederlaag in de slag bij het eiland Midway. De Britse Ambassadeur Lord Halifax zeide, dat Roosevelt elke inlichting aan de Raad verstrekte, welke hij had over het gevecht bij Midway, doch dat hij niet de vrijheid had bizonderheden aan de pers mede te delen.

Walter Nash, de Gezant van Nieuw Zeeland in de Verenigde Staten, verklaarde, dat het relaas van den President „van het begin tot het eind goed nieuws was."

De leden van de Raad, welke de 7 landen vertegenwoordigen, die aan de strijd in de Stille Oceaan deel nemen, luisterden met klaarblijkelijke verrassing toen de verslaggevers hun de berichten van de as mededeelden, volgens welke de Japanners troepen op de Aleoeten aan land zouden hebben gezet. Zij hielden vol, dat dergelijke landingen in het geheel niet besproken werden of zelfs geen berichten daarover bij de bijeenkomst van heden (Washington, (AP) 10.6).

DE BRITSE VERLIEZEN IN DE OORLOG.

Clement Attlee, de Britse Secretaris van de Dominions, deelde aan het Lagerhuis mede, dat de strijdkrachten van het Britse Imperium in totaal 183.550 man verloren, met inbegrip van hen die een natuurlijke dood stierven, gedurende de eerste twee jaren van de oorlog eindigende op 2 September van het vorig jaar. Hij zeide, dat het totaal aantal doden 48.973 bedroeg, het aantal gewonden 46.363, het aantal gevangenen 58.458 en het aantal vermisten 29.156. Het Verenigde Koninkrijk verloor 144.982 man, de Dominions 23.824, Brits Indië en Birma 8.591 en de koloniën 6.153 (Londen, (AP) 10.6).

RUSLAND SLUIT VERDRAG MET GROOT BRITANNIË EN DE VERENIGDE STATEN.

Molotov in Washington en Londen geweest.

Anthony Eden maakte bekend, dat de Sovjet-Unie en Groot Britannië een gemeenschappelijk bijstandspact hebben getekend „tegen het Hitleristische Duitsland" op 26 Mei en elkaar hebben beloofd Europa wederom op te bouwen op de grondslagen van de Atlantische Brief.

Het verdrag, dat 20 jaar van kracht zal zijn, werd door Molotov getekend en voorziet in een „gemeenschappelijke actie om de vrede te bewaren en de agressie te weerstaan in de na-oorlogse periode". Tevens beloven de landen aan elkaar, „geen onderhandelingen aan te gaan met Hitlers Regering of enige Duitse Regering welke de agressie niet afzweert".

Eden onthulde, dat Molotov in Washington is geweest en „uiterst nuttige en bevredigende besprekingen heeft gehouden met den President".

Een onthulde, dat Molotov „thans terug is naar Moskou na een verdrag met Groot Britannië te hebben getekend en Washington te hebben bezocht". Hij zeide, dat in de reconstructie van Europa Groot Britannië en Rusland zullen worden geleid door de principen, „dat zij geen territoriale vergroting voor zichzelven zullen zoeken" en zich niet zullen mengen in de binnenlandse zaken van andere Staten. De onderhandelingen voor het sluiten van het verdrag gingen vergezeld van een serie militaire besprekingen waarbij een overeenkomst werd bereikt over de „dringende noodzaak" van een Europees front, hoewel niet noodzakelijkerwijs voor dit jaar.

Een nieuwe Nederlandse Minister.

De Gouvernementspersdienst deelt mede:

H.M. Koningin Wilhelmina heeft met ingang van 9 Juni benoemd tot Minister zonder portefeuille Raden Adipati Ario Soejono, lid van de Raad van Indië.

Raden Adipati Ario Soejono is een van degenen, die met Dr. Hubertus J. van Mook naar Australië zijn gegaan. Hij is de eerste Indonesiër, die tot minister is benoemd. Hij is de afstammeling van een oude, adelijke Javaanse regentenfamilie. Hij doorliep alle phasen van de ambtelijke dienst in Nederlands Indië, was regent van Pasoeroean, gedurende vele jaren lid van de Volksraad en lid van het College van Gedelegeerden, lid van de Nederlandse afvaardiging ten Volkenbond. Van 1935 tot 1940 lid der Internationale Rubbercommissie, werkzaam aan het departement van koloniën in Nederland en sedert 1940 lid van de Raad van Nederlands Indië (Londen, G.P.D. 11.6).

* * *

De Redactie tekent hierbij nog het volgende aan:

Raden Adipati Ario Soejono kan wijzen op een zeer veelzijdige loopbaan. Bij de Inlandse Bestuursdienst verkreeg hij bekendheid als regent van Pasoeroean; hij is een van de weinige regenten, die het groot-ambtenaars-examen heeft afgelegd. Daarna was hij gedurende vele jaren lid van de Volksraad en lid van het college van gedelegeerden. In 1930 verleende de Indische Regering hem een jaar studieverlof naar Europa, ten einde vooral in Nederland het landbouwbedrijf, de veeteelt, de visserij en de coöperatie te bestuderen.

Bovendien werd hij benoemd tot adviseur van de Nederlandse delegatie op de in Juni 1930 gehouden Internationale Arbeidsconferentie te Genève.

In 1934 werd den heer Soejono opgedragen zich wederom naar Nederland te begeven en werd hij aangewezen als lid van de Nederlandse delegatie bij het International Rubber Regulation Committee. Tevens werd hij als Indisch hoofdambtenaar gedetacheerd bij het Ministerie van Koloniën.

In 1939 bezocht de Heer Soejono vanuit Nederland zijn geboorteland, ten einde zich te oriënteren naar de situatie van de rubbercultuur in Indië, speciaal van die der inheemse bevolking. In 1940 werd hij lid van de Raad van Nederlands Indië en nam hij de plaats in van het Raadslid Professor Dr. P. A. Hoesein Djajadiningrad, die gepensioneerd werd.

Raden Adipati Ario Soejono is officier in de Orde van Oranje Nassau en Commandeur in de Orde van de Zwarte Ster van Frankrijk.

Het nieuws van vandaag.

Na lang vechten hebben de Duitsers op 16 Mei jl. Kertsj genomen. Sedertdien is er weer hard gevochten en de Russen hebben zoal niet verloren, dan toch ook al heel weinig gewonnen. Het lente-offensief blijkt na al het fanfare-geschetter der radio's toch wel heel sterk te zijn. Er is echter geen sprake van vermoeidheid of opgeven bij de Russen te bespeuren. De slag tegen Sebastopol op de Krim wordt in een nevenstaand telegram beschreven. De Duitse aanval is afgeslagen, doch duurt voort. Van Sebastopol over de Zwarte Zee naar Batum is een 400 mijlen, van Kertsj over de Caucasus, naar Baku aan de Caspische Zee, 750 mijlen. Deze Caucasus blijft nog immer het hoofddoel van de Duitsers. Over de Caspische Zee arriveren nog immer de Noordamerikaanse voorraden, die hoofdzakelijk landen in Baku, Astrakan (verder vervoer over de Wolga) en Guriev, het olie-centrum in het Noorden van de Caspische Zee. Deze havens liggen alle ver buiten het bereik van de Duitsers. Murmansk, de aanvoerhaven van de Noordamerikaanse voorraden in het Noorden, is evenwel telkens het object van Duitse aanvallen (blz. 3).

De Engelse aanvallen op Duitsland worden thans korte tijd onderbroken in verband met het slechte weer. Wel kan de Raf nog naar West-Frankrijk komen en zij doet dat dan ook (blz. 3). Rond-Groot-Britannië worden de wateren thans mede beveiligd door vlootstrijdkrachten van de Verenigde Staten, die daar zijn aangekomen om de scheepvaartlijnen naar Rusland, in dit geval naar het reeds genoemde Murmansk, te beschermen (blz. 3).

Over wapenleveranties onderhandelt thans ook Z.M. George van Hellas in de Verenigde Staten. Zijner Helleense Majesteits vloot is indertijd voor de helft ontkomen. Reeds herhaaldelijk is melding gemaakt van de krijgsdaden dezer dappere met ons geallieerde vloot (blz. 1).

De Raad van de Stille Oceaan is bijeengekomen te Washington (Nederlands lid, Alexander Loudon), om Roosevelt aan te horen omtrent de Slag bij Midway en de Aleoeten. Roosevelt wist niets omtrent de Aleoeten, een zegsman van de marine wist wel iets, nl. dat de Japs er niet geland zijn, en Tokio wist ook iets, en wel, dat de Japs wel voet aan wal op de Aleoeten hebben gezet (blz. 1).

De Noordamerikaanse Regering werd volkomen op de hoogte gehouden van de onderhandelingen voor het verdrag, waarin Japan niet genoemd wordt.

Eden deelde mede, dat Molotov op 21 Mei in Londen arriveerde en het verdrag werd getekend op 26 Mei juist voordat Molotov vertrok naar de Verenigde Staten. Molotov, die werd begeleid door Sobolev van het Volkscommissariaat voor Buitenlandse Zaken, keurde het verdrag goed op de avond van 25 Mei na drie dagen van besprekingen.

Het verdrag werd getekend door Eden en Molotov met Churchills gouden vulpen. Groot Britannië en Rusland kwamen overeen elkander na de oorlog alle mogelijke economische bijstand te verlenen en elke deelneming te vermijden in enige alliantie, welke gericht is tegen de andere partij (Londen, (AP) 11.6).

Het Witte Huis maakte bekend, dat Roosevelt en de Russische Minister van Buitenlandse Zaken Viacheslaff Molotov een „volledige overeenkomst" hebben bereikt in besprekingen te Washington „met betrekking tot de dringende taak om een tweede front in Europa te vormen in 1942.

Het Witte Huis onthulde in een formele verklaring, dat Molotov dit land heeft bezocht, doch gaf geen verdere bizonderheden omtrent het tweede front. Evenmin deelde de verklaring mede of de overeenkomst was om een tweede front te openen of dit niet te doen (Washington, (AP) 11.6).

Overzicht van werkzaamheden der Staten op het eiland Aruba.

6—8 Juni 1942.

Zoals reeds gemeld, hebben de Leden van de Staten van Curaçao een bezoek gebracht aan Aruba, dat naar ons verzekerd werd de Leden in hun overtuiging, dat Aruba ten minste even belangrijk is als Curaçao, volledig heeft versterkt. De Heren John H. Sprockel, Dr. Adolphe W. J. Desertine, José M. Kroon, Ernesto C. Martijn, William R. Plantz, Elias A. Römer, Alfred S. Senior, Frederik A. Vromans en Griffier George J. Ferguson hebben aan deze officiële reis deelgenomen. De overige leden waren door werkzaamheden elders verhinderd deel te nemen aan deze belangrijke excursie. De Arubaanse Statenleden, Dr. Jacobo R. Arends, Jan H. A. Eman en Frederik J. Q. Kwartsz, voegden zich op Aruba bij de Leden van Curaçao.

Vrijdag waren reeds enkele Leden vertrokken, Zaterdagmorgen vroeg vertrokken de overigen. In twee groepen, op Maandag en Dinsdag, zijn de Statenleden ook weer naar hier teruggekeerd.

ZATERDAG.

Arend en Lago.

Zaterdag werd allereerst een bezoek gebracht aan de Arend, waar de Heren Statenleden werden ontvangen en rondgeleid door den Heer Bronkhuizen. Over deze kleine, doch buitengewoon goed geoutilleerde instelling bleken de Leden zeer tevreden. Hierna trok men in auto's naar de Lago, waar Directeur Lloyd Gaston Smith de honneurs waarnam. De kennismaking met **de vakopleiding van de Lago heeft, al dus werd ons verzekerd, alle verwachtingen overtroffen.** Veel was heromtrent reeds bekend, doch het was nog niet de helft van hetgeen de Leden te zien kregen. Ongeveer 1200 jongelui zijn hier in opleiding, practisch allen uit ons gebiedsdeel, waaronder natuurlijk verreweg de meesten Arubaan. De jongens komen hier op 14-jarige leeftijd op school en krijgen dan terstond een klein salarisje. Twee uren per dag moeten zij de school bezoeken.

De vakopleiding berust bij Noordamerikanen, verder onderricht o.a. bij eigen onderwijzend personeel, zoals bij den Heer Eugenius Hassel, een onderwijzer van Saba, 3e klas, die tevens diploma Engels heeft, en naast rekenen e. d., deze taal dan ook kan onderwijzen. De opleiding duurt ongeveer 3 jaar of meer.

Na de bezichtiging van de Lago-instellingen, werd den Leden door Directeur Lloyd G. Smith een noenmaal aangeboden. Voorzitter John H. Sprockel bedankte in een tafelrede den gastheer voor zijn uitnodiging en welwillendheid, hoopte op verdere goede samenwerking en sprak de wens uit voor een ontwikkeling van de Lago, o.a. ook voor het welzijn van het Arubaanse volk.

Directeur Smith hield bij dit noenmaal een uiterst belangrijke redevoering, waarin hij vooral de nadruk legde op het grote belang van de aanwezigheid van de Lago op Aruba. Er worden wel eens geruchten vernomen, aldus de Directeur, dat de Lago slechts voor tijdelijk hier is. Dat is niet waar. Wij hebben een concessie voor 90 jaren en ik spreek nu reeds de wens uit, dat deze concessie na afloop van de 90 jaren worde verlengd. Onze opzet is duidelijk. **Wij wensen vooral het eigen inheemse volk in te schakelen in ons bedrijf. En dat niet slechts op ondergeschikte posten. Wij wensen het eigen volk te laten profiteren van de aanwezigheid van deze maatschappij; is Aruba niet in de eerste plaats het land der Arubanen?**

Hierna wijdde Directeur Smith verder uit over de vakopleiding, die door de Heren Statenleden zo even in ogenschouw was genomen. Wij wensen den Arubaan niet alleen als gewonen werkman in ons bedrijf. Wij hebben hier een eigen vakopleiding gesticht, waar de jongelui opgeleid worden **voor de hogere, de verantwoordelijke functies.** Wij kijken daarbij niet naar godsdienst of ras, maar bij ons bedrijf is het gebruik **om aan iederen man te geven hetgeen hem volgens geschiktheid toekomt.** Samenwerking tussen Bestuur en maatschappij is hiervoor natuurlijk nodig.

De Heer Smith besloot zijn voor de toekomst van het eiland Aruba wel uiterst gewichtige rede met erop te wijzen, dat de Lago **vakmensen** wil kweken, mensen, die een **eigen verantwoordelijkheidsgevoel** hebben, en dat dit alles natuurlijk ook in **hogere salarissen** zal worden gehonoreerd.

Velen, ook buiten de kring der Statenleden, hebben deze tafelrede het belangrijkste moment uit het Statenbezoek genoemd. Dat de Heer Vromans hierbij aanwezig was heeft ieder goed gedaan.

Goilo's waterleiding.

Verder werd nog bezichtigd de Waterleiding onder leiding van den plaatselijken Directeur Goilo, dien de Statenleden alhier openlijk prezen om zijn vlugheid en actieve geest. Een woord van hulde aan het adres van den Heer Goilo is zeker op zijn plaats, aldus een van de Heren.

Zoals men weet is men reeds begonnen proef te draaien op Balasji (de waterleiding-installatie) en binnenkort kan men op Aruba de ganse dag water hebben. 's Nachts zal de waterleiding echter nog gesloten moeten blijven.

De nieuwe vlieghaven: „wonderlijk"!

Ook voor de inrichting van de vlieghaven had men woorden van lof. „Het

is wonderlijk wat men hier in zo korte tijd heeft tot stand gebracht."

De Gezaghebber ontvangt.

Des avonds werd ten huize van den Gezaghebber, Isaac Wagemaker, een cocktail-partij gehouden, waaraan behalve de Statenleden, ook Arubaanse en Europese Nederlanders deelnamen. Deze partij was buitengewoon charmerend en werkte de gemoedelijke omgang tussen de Statenleden en het publiek in de hand, hetgeen weer ten goede komt aan de belangen van het Eiland Aruba.

ZONDAG

De audiëntie.

Zondagmorgen werd in de Raadzaal te Oranjestad een audiëntie gehouden door de Statenleden, welke goed geslaagd is. Ongeveer 70 personen hadden zich bij de Raadzaal vervoegd. Toen de Heren Statenleden in de Raadzaal zich vergaderd hadden, werden de Arubanen door den Heer Jan H. A. Eman binnengeleid. De Heer Eman hield hierna een redevoering, waarin hij wees op de aanhankelijkheid van het Arubaanse volk jegens het Huis van Oranje. De Heer Eman vindt het de schuld van de ambtenaren, d. z. de hoofd-ambtenaren, dat het Arubaanse volk zich terugtrekt, doch de liefde voor het Huis van Oranje brandt nog steeds in de harten van de Arubanen.

De Heer John H. Sprockel, die den Heer Eman antwoordde, was verheugd over de liefde van het Arubaanse Volk voor de Koningin en voor het Huis van Oranje. De Heer Sprockel zeide verder, dat de Staten zelven naar Aruba waren overgekomen om zelven de klachten, die hun bereiken te achterhalen en er zich van te overtuigen. Hierna trokken de mensen, die de Statenleden wilden spreken weer naar buiten om vervolgens in groepen (handel, landbouw e.d.) of als particulier persoon binnen te komen en door de Staten te woord te worden gestaan.

De maximum-prijzen.

De kooplieden hadden bijvoorbeeld bezwaren tegen de vaststelling van maximum-prijzen. Binnenkort zal Aruba zonder voedsel zitten, merkte iemand op, want vele handelaars hebben hun bestellingen afgezegd, omdat ze bij leverantie tegen de maximum-prijzen met verlies zouden moeten verkopen. Bij een onderzoek bleek, dat verschillende handelaars inderdaad hun orders hadden ingetrokken. Eén ondervraging wees uit, dat de kooplieden geen bezwaar zouden hebben tegen **vaststelling van het percentage van de winst.**

Putten en dammen.

Dan kwamen nog verschillende andere min of meer persoonlijke dingen ten tapijte, het graven van putten, de aanleg van dammen e.d. Vooral wat het laatste betrof, kwamen de heren uitermate goed gedocumenteerd ter audiëntie.

Santa Cruz heeft geen water.

Bij een bespreking over de quaestie van de waterleiding, bleek, dat men in Santa Cruz zonder water zit, hoewel de afstand naar de waterreservoirs niet zo groot is. In Santa Cruz wonen thans reeds wel een 6000 mensen en misschien zou het mogelijk zijn een leiding met een standpijp naar Santa Cruz te leggen, zodat de bewoners van Santa Cruz hier hun water kunnen kopen. Dit werd door de Statenleden in studie genomen.

„Klein Scheveningen".

Zondag werd bovendien nog een officieus bezoek gebracht aan de reeds bekend geworden Palmbeachclub. Het mooie strand wekte vooral de jalouzie op van de Curaçaose Statenleden. Een der Leden noemde het „klein Scheveningen".

MAANDAG

Schoolruimte is meer dan triest.

Maandagmorgen moesten enkele Leden vertrekken, geroepen door drukke ambtsbezigheden. De achterblijvenden hebben toen de gehele dag doorgebracht met het in ogenschouw nemen van alle scholen van het gehele eiland Aruba.

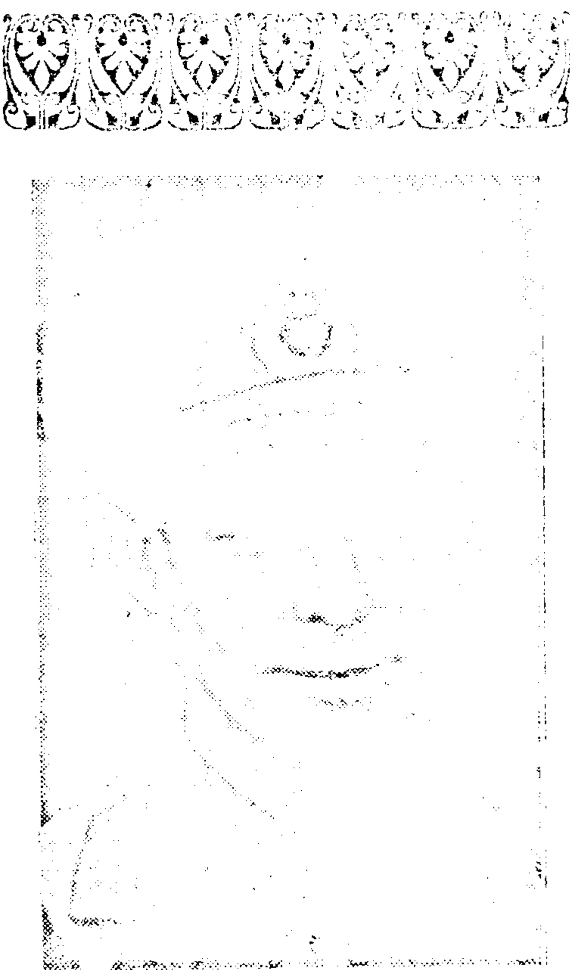
Allereerst werden de openbare en bizondere scholen te Oranjestad bezichtigd, daarna te Noord, toen te Santa Cruz, te San Nicolas en tenslotte te Savoneta. Het eenparig oordeel luidde, dat er hier ten spoedigste iets gedaan moet worden. Ten eerste is er een groot gebrek aan schoolruimte en ten tweede verkeren de in gebruik zijnde hulplocalen in deerniswekkende toestand. „Hoe zien de kinderen hier?", hoorden wij een Lid vragen in een donker hok, dat als hulplocaal dienst deed.

De verbrande Essoclub.

Ook werd nog de verwoeste Essoclub bekeken. Zij is bijkans geheel verwoest, alleen het Noordoostelijk gedeelte bleef overeind staan. Dit gedeelte stond vlak bij twee benzinepompen. De actieve brandweer hield dit gedeelte echter onder een voortdurende waterstroom, waardoor hier de brand tot stilstand kon worden gebracht. Niet te overziene rampen bleven zodoende uit.

De Arubanen bleken uiterst tevreden over de belangstelling der Statenleden voor hun eiland en zij spraken de hoop uit dat dit zou blijven en ook goede vruchten zou afwerpen voor de ontwikkeling van Aruba.

Dinsdag waren alle Statenleden weer op Curaçao terug.

GEORGE VI.

Heden zijn ook op Curaçao de vlaggen opgestoken ter gelegenheid van het verjaarfeest van George VI, Koning van Groot Britannië.

De Britse Monarch, die in deze verwoede oorlog getoond heeft een Groot Leider van een Groot Volk te zijn, werd geboren op 14 December 1895. Hij heeft echter steeds zijn verjaardag gevierd op de datum van heden.

Koning George, die echter een harde werker is, zal waarschijnlijk nu niet veel tijd hebben om feest te vieren en eerder kracht bij zetten aan Zijn voornemen het volk, waarover Hij regeert, zo spoedig mogelijk te leiden naar de eindoverwinning. Met allen, die daarom heden om Zijn behoud bidden, zeggen wij „God save the King".

Curaçao.

MEJUFFROUW W. J. ELISABETH WOUTERS EN HET ZEEMANSWERK.

Gistermiddag om 17 uur verzamelden het Bestuur van het Apostolaat ter Zee, verscheidene leden en een 40-tal zeelieden zich in een der zalen van het Katholieke Zeemanshuis om afscheid te nemen van Mejuffrouw Wilhelmina Johanna Elisabeth Wouters, die helaas haar taak moet nederleggen. Vergezeld van Adjudant Emile Ch. J. M. van de Laarschot kwam Mejuffrouw Wouters in het gebouw aan, waar zij alle aanwezigen persoonlijk groette. De zoontjes van den beheerder, den Heer Jan Overmeer, Rudi en Johan boden bloemen aan. Nadat allen gezeten waren, hield de Heer Constan Casiano, de voorzitter van het Apostolaat ter Zee de volgende toespraak:

„Geachte Mejuffrouw Wouters,

De grote eer, die U ons aandoet om op deze middag om reden van Uw aanstaande vertrek tegenwoordig te willen zijn en van ons, het Bestuur, de medewerkenden en zeelieden afscheid te willen nemen, is op de eerste plaats een woord van oprechte dank waard. Daardoor komt weer naar voren hoezeer ons werk U ter harte gaat. Het is ons dan ook uiterst moeilijk om op deze middag ten volle uiting te geven aan de waardering en steun, die het Zeemanswerk op Curaçao van U ondervonden heeft.

Wanneer wij hier op deze middag in een van 's werelds grootste en meest geziene Zeemanshuizen tegenwoordig zijn, wanneer wij trots zijn op het gebouw, waar wij ons in bevinden, dan gaan onze gedachten vanzelf terug naar de toestand van enige jaren terug, ja tot verleden jaar, toen een betrekkelijk klein en oncomfortabel gebouw de vele duizenden zeelieden gastvrij in zich moest herbergen. In minder dan een jaar tijd is hier een modern gebouw verrezen, dat niet alleen een sieraad voor de stad is geworden, doch dat ook in vele behoeften van den zo eenzamen zeeman kan voorzien. Dat werk, wat hier is gewrocht, was reeds jaren lang een verlangen van ons Bestuur.

Dat het er is gekomen en wel in zo ongelooflijk korte tijd, danken wij op de voornaamste en eerste plaats aan de actie en activiteit die U, Mejuffrouw Wouters, met Uw klein Comité heeft weten te ontplooien: Door U is de financiële basis gelegd, waarop wij hebben door kunnen bouwen. Maar hoe is er door U in die dagen van Mei en Juni 1941 niet gewerkt en gezwoegd. U, die gedreven werd door dat ene motief: den zeeman hier een gastvrij onthaal te mogen bieden. U hebt gedeeld in de vreugden en de pijnen van ons werk, van de ene zijde aangevuurd om den vergeten zeeman wel te doen, van de andere zijde moet het ook U leed gedaan hebben zo herhaaldelijk op wanbegrippen op bekrompenheid te hebben moeten stoten bij velen, die tot op deze dag zich niet interesseren voor het lot, het dikwijls verschrikkelijke lot van den zeeman. Maar Uw doortastendheid, Uw ijver heeft gezegevierd.

Nu bezit de zeeman, waarom ons werk begonnen was, een unieke ontspanningsgelegenheid. En het is ons een vreugde U te kunnen mededelen, dat Uw werk door den zeeman gewaardeerd is; dit jaar bezochten maandelijks meer dan 2500 zeelieden dit Tehuis, een maand was het bezoekers aantal zelfs over de 3000.

Mejuffrouw, wij, ons Bestuur, het Comité, de medewerkenden en bovenal de zeelieden, zijn U dankbaar. Uw naam, Uw werk, Uw toewijding, zal in onze harten blijven voortleven. Het spijt ons U op deze dag nog geen blijvend aandenken mee te kunnen geven, daarvoor was de tijd van voorbereiding helaas te kort. Moge op het ogenblik voldoende zijn en dat zal ongetwijfeld ook U het grootste genoegen doen, te weten dat de zeeman Uw werk waardeert en dat dit werk, Uw werk, veel heeft bijgedragen onze dierbare trotse Nederlandse vlag op de zeeën te handhaven.

Namens de zeelieden, namens het Bestuur dank ik U."

Bestuurslid Meester Joseph J. A. Ellis gaf in het Engels een verklaring van de feestelijke bijeenkomst aan de Engels-sprekende zeelieden. Hij wees op het tot stand gekomen werk ten behoeve van den zeeman en schetste hierbij de volhardende ijver en wilskracht van Mejuffrouw Wouters, de dochter van den Gouverneur. Haar voor dit alles dank te zeggen en afscheid te nemen is het doel. Op zijn verzoek stonden de zeelieden op en brachten zij 3 hoera's uit op Mejuffrouw Wouters. Hierna werd de wijn geklonken.

De aanwezige zeelieden waren schipbreukelingen, die de dag te voren bijkans van alles beroofd, uitgeput aankwamen in het Zeemanshuis. Zij werden liefderijk geholpen, uit eigen middelen van het direct noodzakelijke voorzien en gedeeltelijk al daar gehuisvest.

Na den Heer J. J. A. Ellis nam Majoor Augustinus van der Meer O.P. het woord om Mejuffrouw Wouters dank te zeggen. „Dit is niet zo makkelijk", zo zeide Pater-Majoor, „het gaat mij met zeelieden makkelijker af. De voorzitter heeft mij reeds vele gedachten ontnomen en heeft al gewezen op het edele werk door U tot stand gebracht. Toch wil ik er nog iets aan toevoegen en daarbij uitgaan van de innig-doorvoelde rede, die U ongeveer een jaar geleden tot de Curaçaose bevolking voor de radio hield en waarmede U de actie van het Comité Zeemanshuis inzette. U vertolkte daarin zo treffend de juiste gedachten over den zeeman, dien wij in deze tijd moeten hebben. Te veel werd het zeemansleven gezien als een stuk romantiek. In Nederland leefde alle eeuwen door een grote liefde voor den zeeman, maar ontleend aan een onwezenlijk standpunt. Maar nu is het anders. Het is verschrikkelijke harde werkelijkheid geworden. Hier voor ons zien wij daarvan de getuigen. Mensen, die gisteren nog aan de dood ontsnapt zijn. U, Mejuffrouw Wouters, heeft deze harde werkelijkheid van het begin af ingezien en dit in Uw toespraak duidelijk uiteengezet. De Curaçaose bevolking heeft dit in U gewaardeerd.

Ook in de daad stond U altijd klaar voor den zeeman. Uw gebed voor den zeeman was een dagelijkse plicht. Dit, Uw voorbeeld, heeft veel goed gedaan. Als alle mensen op Curaçao zó voor den zeeman werkten, als U gedaan hebt, dan zou het hier een paradijs voor den zeeman zijn.

Wij kunnen U nog geen blijvend aandenken schenken, daar dit nog niet gereed is. Maar nu zou ik het om willen draaien, hetwelk zeer zeker een eigenaardig idee is, namelijk zou U ons een geschenk willen geven? Wij hadden U graag in ons midden gehouden. Nu dit niet kan, wilt ons dan Uw portret schenken, opdat wij dit in een der zalen kunnen ophangen. Ook voor U als stichteres van deze laatste afdeling moet dit een vreugde zijn.

Namens het Bestuur, de leden en alle zeelieden verzoek ik U onze dank over te brengen aan Uw Vader, voor al hetgeen Hij voor den zeeman en dit tehuis deed.

De zeeman heeft U veel te danken ook al is het ideaal nog niet geheel bereikt. Door al dit werk is het peil van het zeemanswerk gestegen. De praestaties komen niet veel naar buiten. Maar er wordt hard gewerkt, vooral ook op sociaal gebied. Dat nu nog zoveel schepen varen, is ook aan dit werk te danken. Hier wordt de geknakte zeeman weder hersteld en blijft hij varen. En dit alles, Mejuffrouw Wouters, is ook Uw werk.

Uw radiorede besloot U met de woorden: „Waar de Staten hun schepen wagen, zal de zeeman zijn leven wagen. Moge dit zo blijven totdat uiteindelijk ons Nederland weder vrij worde."

Mejuffrouw Wilhelmina J. E. Wouters dankte hierop bewogen voor de zo hartelijke dankwoorden, die, zoals zij zeide, zeker veel te mooi waren geweest. Zij verklaarde met nadruk ook in de toekomst voor den zeeman te willen werken, vooral door haar dagelijks gebed. Zo zij ook later, wanneer zij heengegaan is, iets zou kunnen doen, dan verzocht zij dit te doen weten. Maar het beste, wat zij geven kon, het gebed, zou zij geven alle dagen.

Hierna nam Meester Joseph J. A. Ellis nog het woord om namens de Engelse zeelieden, die hem dit nadrukkelijk en zeer ontroerd verzochten, Mejuffrouw Wouters dank te zeggen. Deze zeelieden dankten vooral ook voor wat de dag tevoren aan hen geschied was. Hoe zij met open armen na de torpedering ontvangen werden.

In enige hartelijke woorden dankte Mejuffrouw Wouters deze zeelieden.

Na nog enige tijd zich met de aanwezigen onderhouden te hebben, verliet Mejuffrouw Wouters het gebouw.

GENERAAL PRATT INSPECTEERT DEFENSIES VAN CURAÇAO.

Majoor Generaal Henry C. Pratt, vergezeld door de leden van zijn Staf, inspecteerde heden de Noordamerikaanse strijdkrachten op Curaçao. Generaal Pratt, die het bevel voert over de Trinidad-sector, arriveerde hier gisteren en zal een dezer dagen zijn rondreis naar de andere bases in de Caraïbische Zee voortzeten.

SCHIPBREUKELINGEN OP CURAÇAO.

Gisteren ontmoetten wij in het Katholiek Zeemanshuis van het Apostolaat ter Zee enige schipbreukelingen van een getorpedeerd schip. Kort en sober was hun relaas. Getroffen door een torpedo, zonk het in convooi varend schip binnen 6 minuten. 4 Zeelieden kwamen jammerlijk om het leven; de anderen werden opgepikt door een begeleidend oorlogsschip. Van alles beroofd, bijkans zonder kleren, werden zij aan boord liefderijk onthaald en kregen zij een maaltijd. Dinsdagavond arriveerden zij op Curaçao en werden zij overal ondergebracht. Het Katholiek Zeemanshuis richtte zijn grote zaal tot slaapplaats in en stond alle beschikbare ruimte af. Een maaltijd was bereid.

De zeelieden, die niets meer bezaten dan een verschrikkelijke ervaring, werden van het direct noodzakelijke voorzien en tot rust gebracht. In de loop van Woensdag gingen zij met den beheerder van het Zeemanshuis, den Heer Jan Overmeer, naar de verschillende winkels in de stad om de nodige kleren te kopen en in de namiddag vierden zij het afscheid mede van Mejuffrouw Wilhelmina Wouters.

Zeer dankbaar waren zij ten opzichte van al de liefderijke zorgen in het huis ondervonden. En hun lof over de Nederlanders en de Curaçaose bevolking was groot.

Het zou goed zijn, indien er bij dergelijke gelegenheden eens van meer nabij kennis werd gemaakt met het Apostolaat ter Zee, dat zoveel bijdraagt voor de ware mensenliefde en voor de zaak van een rechtvaardige strijd.

Ieder zeemanshuis en zeker dit tehuis bewijst onschatbare diensten aan de zeelieden en indirect dus aan alle burgers.

GOUVERNEUR NEEMT AFSCHEID.

Hedenmorgen nam Zijne Excellentie de Gouverneur afscheid van het Parket en het Hof. Vervolgens ook van de Inspectie Onderwijs, waar Hij ontvangen werd door Dr. Wybojan Goslinga en Frater Maria Radulphus. Op de Commissie Regeling Rechtsverkeer werd de Gouverneur ontvangen door Dr. William Ch. de la Try Ellis. Meester Henri J. M. Hoogeveen ontving Zijne Excellentie op de Administratie van Financiën.

Overal onderhield de Gouverneur, die vergezeld was van Zijn adjudant, zich met Zijn ambtenaren en werden hartelijke woorden gewisseld.

ONTAARDE VADER.

Dezer dagen werd een vader tot 14 dagen gevangenisstraf veroordeeld, omdat hij zijn dochtertje met een lange bezem in het gezicht geslagen had. 30 bloedige strepen werden op het gelaat van het kind geconstateerd.

Alhoewel de rechtbank het ouderlijk tuchtrecht erkent in zover dit noodzakelijk is voor een goede opvoeding, was hier toch door dezen ontaarden vader dit recht verre overschreden.

Nederland.

NEDERLANDERS NAAR RUSLAND.

Het Aneta-agentschap deelde mede, dat de Duitse autoriteiten in Nederland een corporatie gevestigd hebben voor het uitvoeren van het plan om 3 millioen Nederlanders over te brengen naar de bezette zone van Rusland. De berichten zeiden, dat men hiermede de Nederlanders wil overbrengen naar de „nieuwe Oostelijke Duitse districten, die vroeger deel uitmaakten van de Sovjet-Unie". De „Essener National Zeitung" beweerde, dat „deze districten de Nederlanders zullen compenseren voor de koloniën, welke zij voor goed verloren hebben".

Aneta zeide, dat de Nederlandse corporatie voor vestiging in Rusland is georganiseerd door Alfred Rosenberg, Duitsen Minister voor de Oostelijke bezette gebieden, en Arthur Seyss Inquart, Duitsen Commissaris voor Nederland. Hoofd van de corporatie zal zijn Rost van Tonningen, de door de nazies benoemde President van de Nederlandse Bank.

Aneta zeide, dat de Duitsers zonder succes pogingen deden de Nederlanders over te halen zich in Rusland te vestigen. (Londen, AP) 11.6).

NIEUWE CONSULS.

De heer T. Elink Schuurman, voorheen consul-generaal der Nederlanden te Sydney is als zodanig benoemd te New York in de plaats van den heer J. A. Schuurman, die benoemd is tot consulgeneraal te New Orleans (Londen, G.P.D. 11.6).

HOE HET IN NEDERLAND TOEGAAT.

De Misthoorn (van 16 Mei) valt de rooms-katholieke voormannen in Noord-Brabant aan, „omdat zij de nieuwe orde saboteren met alle hun ten dienste staande middelen". Hetzelfde blad (van 23 Mei) schrijft: rooms-katholieke priesters en dominees vooral calvinisten, stoken het Nederlandse volk week na week op: de Duitsers zullen korte metten maken met deze mensen en hun kerk. En hetzelfde blad roept de Groningse N.S.B.'ers op het standbeeld van Jozef Israëls af te breken of het te beschilderen met Davidsterren.

De Duitse autoriteiten trachten systematisch het kleine zakenleven in Nederland te vernietigen teneinde daardoor arbeidskrachten voor haar oorlogsindustrie te verkrijgen. Het verminderen der voorraden en het duurder worden van alle goederen werken deze Duitse opzet in de hand. Zodoende zijn er vele winkeliers en zelfstandige handwerksliedeu gedwongen hun zaken te sluiten en — daar er geen werkeloosheidszorg meer bestaat — naar Duitsland te gaan om hun brood te verdienen. — Een Duitse hoge ambtenaar in Nederland, Richter, heeft onomwonden een beroep gedaan op eigenaars van niet zeer florerende zaken om deze te sluiten en om naar Duitsland te gaan. Verder zijn overal op last van de Duitsers „gemeenschappen" gevormd van handelswerklieden die geen emploi meer hebben. Dit om het den Duitsers gemakkelijk te maken deze groepen voor zich te laten werken zolang zij niet naar Duitsland gaan.

Inmiddels blijft het lijdelijk verzet der Nederlanders natuurlijk voortduren en neemt de anti-N.S.B. stemming zo mogelijk steeds toe. N.S.B.'ers die terugkeren van het Russische front worden overal genegeerd. Dit blijkt heel duidelijk uit wat N.S.B.'ers daarover zelf publiceren. In het Noord Hollandse dagblad van 16 Mei schrijft de N.S.B.'er F. O. Zuidervliet over „de grote verontwaardiging die een N.S.B.'er gevoelde toen hij, teruggekeerd uit Rusland waar hij van 22 Juni had gevochten, ondervond dat niemand in Nederland met hem sprak, hij omringd werd door een stenen muur. Toen hij thuis kwam kon hij het niet langer uithouden. Deze sterke man die aan het front zo veel had doorstaan, barstte in tranen uit......". Dit is wel een duidelijke mededeling uit zeer onverdachte bron.

Een ander zeer illustratief voorbeeld van de Nederlandse houding is het volgende: in een grote provinciestad heeft een onderwijzer, die N.S.B.'er was, zijn les begonnen met een nazieslagwoord op het schoolbord te schrijven. Toen het hoofd van de school de klas binnenkwam en zag wat er op het bord stond, gaf hij order het geschrevene onmiddellijk uit te wissen. De volgende dag kreeg het schoolhoofd zijn ontslag en een N.S.B.'er werd in zijn plaats benoemd. Daarop gingen alle onderwijzers, behalve die ene N.S.B.'er in staking. Ze werden allemaal gearresteerd.

Het Nationale Dagblad (N.S.B.) deelt mede, dat een organisatie in Nederland is gesticht, die beoogt Nederlandse tuinbouwondernemingen te doen overbrengen naar Lithauen. Een onderdeel dus van de door de nazies beoogde volksverhuizing der onderworpen volken, onderdeel van het duivelse plan op deze wijze die volken dodelijk te verzwakken. Het is weer een typische N.S.B.'er die aan het hoofd van deze organistie is geplaatst: een man die voor de oorlog als ambtenaar werd ontslagen omdat hij anonieme brieven aan zijn chef, den directeur-generaal van de Landbouw had geschreven: Ir. R. van der Veen.

Verder is een nieuwe handelsonderneming op Oost-Europa opgericht, een semi-officiële vennootschap met N.S.B. er Rost van Tonningen als directeur.

De Nederlandse badplaatsen moeten het ontgelden van de invasie-vrees der Duitsers. Het Zandvoortse strand en de baden blijven gesloten en de beroemde Scheveningse kurhausconcerten zullen dit jaar niet plaats hebben.

Tenslotte als een nieuw voorbeeld van de weerstand der kerken worde medegedeeld, **dat de Aartsbisschop van Utrecht, Dr. Johannes de Jong, een herderlijke brief heeft gepubliceerd waarin Hij stelling neemt tegen de nazificeringspogingen der medische wereld.** De Aartsbisschop schrijft o.a.: „de doorvoering dezer plannen moet verhinderd worden". De Aartsbisschop dringt er bij de rooms-katholieke medici op aan zich vooral niet te laten vinden tot medewerking aan de oogmerken van het medische front der N.S.B.

NIEUWTJES, DIE ONS INTERESSEREN.

— Het Nationale Dagblad somt een aantal sabotage-gevallen op. Een daarvan is dat de Duitsers een groot aantal autobussen in Nederland lieten repareren. Slechts zeven daarvan waren na „reparatie" bruikbaar. De rest was vooroged bedorven.

— Burgemeester Bouma van Emmen, die N.S.B.'er werd, toen de Duitsers het heft in handen kregen, deed een oproep tot zijn gemeentenaren om naar Wit Rusland te gaan en daar een nederzetting „Nieuw-Emmen" te vormen. De oproep had geen succes.

— De Duitsers deden een radio-oproep tot Nederlandse jongens van 15 tot 16 jaar om zich op te geven voor werk op boerderijen in Oost Europa. Eerst moeten ze twee jaar in de buurt van Danzig worden opgeleid. Vervolgens: examen en ...... militaire dienst. En dan pas: de Oekraïne. De oproep had geen succes.

— Het gebruiken van schuilnamen in journalistiek en letterkunde is door de Duitsers — behoudens speciale toestemming — verboden. De sanctie: duizend gulden boete.

— De Duitsers hebben vrouwelijke spionnen geplaatst in Nederlandse fabrieken en kantoren. Zij becritiseren Hitler en de nazies en trachten de Nederlandse arbeiders uit hun tent te lokken. Onze arbeiders hadden het spelletje gauw in de gaten en de mata-hari's worden overal weggeplaagd.

— Minister-president Pieter Sjoerds Gerbrandy heeft voor Radio-Oranje over de weerstand der Nederlandse kerken gesproken. Hij zeide o.a.: „geen macht op aarde kan Nederland beroven van deze geestelijke erfenis".

— De directeur van Winterhulp, Pieck, is afgetreden en vervangen door den N.S.B. burgemeester van Delft F. E. W. van Vloten.

Van de Fronten.

DE SLAG BIJ SEBASTOPOL.

Henry Cassidy seint uit Moskou:

Langs de omrande lage golvende kale rotsachtige heuvelen rond Sebastopol werden de toegangswegen naar de Russische fortificaties "beschreven als „bedekt met duizenden Duitse lijken", waarover de nazies herhaaldelijk vooruitsnelden voor het doen van felle aanvallen. Na Kertsj de vorige maand te hebben genomen is het Duitse Commando klaarblijkelijk van plan Sebastopol tegen elke prijs te nemen. Doch de verdedigers hielden koppig vast aan hun posities.

„Rode Ster" zeide, dat de Duitsers drie dagen lang worstelden om twee hoogten voor Sebastopol te naderen, de Russische frontlinie te bombarderen uit de lucht en de posities op de grond aan te vallen. Het bericht zeide, dat, terwijl de druk gestadig toeneemt, de nazie-infanterie des nachts doordrong in deze sector en poogde vooruit te dringen, doch tot staan werd gebracht. De slag zou voortduren waarbij de Russen de Duitsers tegenhouden niettegenstaande hun pogingen om een succes te forceren. Terwijl dit het meest belangrijke toneel van de strijd scheen te zijn, werd in elke sector van het Sebastopol-front gevochten.

In de lucht volgden de Duitsers hun geliefkoosde tactieken om een machtige strijdkracht samen te hopen in een smalle sector in een poging het meesterschap in de lucht te verkrijgen en de grondstrijdkrachten tot een onderwerping te bestoken. De Russische luchtmacht bleef echter in de strijd met de Duitsers, „Rode Ster" zeide, dat beide zijden een grote luchtactiviteit ontwikkelen en de Russische jachtvliegtuigen de Duitse bommenwerpers heftig bestrijden.

De berichten zeiden, dat op de punten waar de vijandelijke bommenwerpers doorbraken de Russen zich verscholen onder de rotsen en de posities behielden (Moskou, (AP) 10.6).

RUSSISCH MIDDERNACHTELIJK COMMUNIQUÉ.

„Op 10 Juni werd de slag aan het Sebastopol voortgezet. Onze troepen sloegen het vijandelijke offensief af en brachten den vijand hevige verliezen toe. Gedurende dezelfde dag vond een gevecht plaats in de Charkov-sector, dat werd omgezet in een offensief tegen de Duitse fascistische troepen. In andere sectoren van het front hadden er geen belangrijke veranderingen plaats. Op 9 Juni vernielden of beschadigden eenheden van onze luchtmacht in verscheidene sectoren van het front verschillende tanks en pantserwagens, 300 motor-voertuigen met troepen en oorlogsmaterialen, 30 karren met ammunitie, 18 veld- en luchtafweerkanonnen. Zij vernielden 2 spoortreinen, zetten een hangar en een boot in brand en sloegen uiteen en vernielden gedeeltelijk meer dan 2 vijandelijke compagnieën infanterie". (Moskou, (AP) 11.6).

NOORDAMERIKAANSE VLOOT IN BRITSE WATEREN AANGEKOMEN.

Wes Gallagher seint uit Londen:

Een krachtige Noordamerikaanse vlootstrijdmacht voegde zich bij de Britse thuisvloot om een aandeel te nemen in de taak Hitlers vloot ervan te weerhouden te slaan naar de Geallieerde scheepvaartlijnen. De eerste bekendmaking van de aanwezigheid van Noordamerikaanse oorlogsschepen kwam heden met de onthulling, dat Koning George een Noordamerikaans slagschip, een kruiser en torpedojagers had geïnspecteerd. De aanwezigheid van grote schepen werd beschouwd als een teken, dat de strijdmacht onder commando van Schout bij Nacht Robert Giffen, krachtig genoeg is om alleen af te rekenen — indien dit nodig is — met Duitslands machtige slagschip „Tirpitz" en de kruiser „Admiral Hipper", indien deze zouden pogen hun basis te Trondheim in Noorwegen te verlaten. Het is duidelijk dat de Noordamerikaanse strijdmacht enige tijd in Britse wateren is geweest. De bekendmaking zeide, dat zij ver op zee werd begroet door de Britse kruiser „Edingurgh" en naar de haven werd geëscorteerd.

Dat was een van de laatste diensten van de „Edinburgh". Hij werd op 2 Mei tot zinken gebracht bij een aanval van Duitse duikboten en torpedojagers en bommenwerpers op een convooi dat in de Noordelijke IJszee op weg was naar Rusland.

Een officier, die zich toen aan boord van de "Edinburgh" bevond, zeide, dat het eerste teken, dat de Noordamerikaanse strijdmacht werkelijk nabij was, kwam toen een Noordamerikaans marine-vliegtuig over de Britse kruiser vloog. Hieraan voegde hij toe: „Het weer was toen zo slecht, dat wij zeer verrast waren, dat een marine-vliegtuig op dat ogenblik kon vliegen."

Sedert de lente de route naar Rusland door de Noordelijke IJszee weer opende, verwachtten de waarnemers, dat de Duitse oorlogsschepen een wanhopige poging zullen doen om de voorraadlijn door te snijden in wat mogelijk het grootste zeegevecht van de oorlog in de Europese wateren zal zijn.

Admiraal Harold Stark, Commandant van de Noordamerikaanse vlootstrijdkrachten in de Britse wateren, verwelkomde persoonlijk de Noordamerikaanse strijdmacht, welke rechtstreeks onder zijn commando staat. Admiraal Giffen zeide in een officiële verklaring na de kleurige ceremonie, waarbij Koning George de Noordamerikaanse schepen inspecteerde, dat de Koning de volgende boodschap had gezonden: „Het is mij een groot genoegen deze gelegenheid gehad te hebben de Noordamerikaanse schepen te bezoeken en alzo in staat geweest te zijn enkele officieren en manschappen van de Noordamerikaanse marine-strijdmacht ontmoet te hebben. Ik kwam diep onder de indruk van de schitterende en doeltreffende verschijning van de schepen en de bemanningen en ik feliciteer u en allen onder uw commando voor de waakzame en opgeruimde geest, waarmede gij uw taak verricht in de gemeenschappelijke zaak. Ik zend u en uw officieren en manschappen mijn beste wensen voor een veilige terugkeer naar uw woningen als de overwinning behaald is" (Londen, (AP) 11.6).

JAPANNERS OP WESTELIJKE EILANDEN VAN DE ALEOETEN?

Hideo Hiraide, Hoofd van de Marine Persafdeling van het Keizerlijk Hoofdkwartier, verklaarde in een radio-uitzending, dat „de Japanse strijdkrachten in staat zijn geweest de Westelijke Aleoeten-eilanden te bezetten, omdat de vijand niet in staat was krachtige versterkingen naar het Noorden te zenden vanwege de krachtige Japanse aanval op Midway" (Tokio, (AP) 10.6).

GEEN JAPANNERS OP DE ALEOETEN.

Een zegsman van de Noordamerikaanse Marine weerlegde de beweringen van de as, dat de Japanners bases op de Aleoeten-eilanden hebben bezet met de besliste verklaring, dat „geen van onze bewoonde gebieden, eilanden of rotsen is lastig gevallen door ongewenste gasten tot op dit ogenblik". Toen hem gevraagd werd om commentaar te leveren op de beweringen van de as, dat legerstrijdkrachten posities hebben vernield op de Aleoeten-eilanden, zeide de zegsman: „Wij hebben geen inlichtingen omtrent de aanwezigheid van enigen Japanner op grondgebied van Alaska. Zeker is geen onzer bewoonde gebieden, eilanden of rotsen lastig gevallen door ongewenste gasten tot dit ogenblik" (Washington, (AP) 10.6).

CHINESE COLONNE NABIJ NANTSJANG.

Het Centrale nieuwsagentschap deelde mede, dat een Chinese colonne, welke opereert achter de Japanse linies, oprukte tot een punt op 12 mijl van Nantsjang, de door de Japanners bezette hoofdstad van de provincie Kiangsi. Deze zet is een poging om de Japanners te dwingen een deel van hun troepen terug te trekken, die aanvallen in de Tsjekiang provincie. Chinese troepen zijn ook actief nabij Hofei, een belangrijke Japanse sterkte midden in de provincie Amhwei (Tsjungking, (AP) 10.6).

DUIZENDEN JAPANNERS WERDEN BIJ MIDWAY GEDOOD

Onvolledige gegevens over de verliezen, gelijk heden bekend gemaakt door Admiraal Chester Nimitz, Opperbevelhebber van de vloot in de Stille Oceaan, geven te kennen, dat duizenden Japanners het leven lieten in de slag van de vorige week bij Midway.

Volgens deze cijfers zal de verlieslijst van den vijand lang zijn, hoewel nog niet volledig vastgesteld. De strijd duurde verschillende dagen voort, waarbij Noordamerikaanse oorlogsschepen en vliegtuigen den vijand achtervolgden, terwijl hij een goed heenkomen zocht in de wateren, die dichter bij huis liggen.

Officieel werd bekend gemaakt, dat de strijd in de nacht van Zaterdag werd afgebroken toen het contact in de duisternis verloren werd. Pas vandaag gaven de Japanners toe, dat zij een vliegdekschip in de slag verloren en dat twee andere oorlogsschepen werden beschadigd. Dit was slechts een deel van de verliezen, die volgens de Noordamerikaanse strijdkrachten aan den vijand toegebracht werden.

De vijand werd zo ernstig in het nauw gebracht door de Noordamerikaanse strijdkrachten, dat hij in de snelle bewegende strijd niet stilhield om zijn schipbreukelingen op te pikken, die over zee verstrooid lagen van de zinkende schepen. Meer dan 30 schepen vormden de invasievloot, welke op Midway en Hawaii gericht was, volgens de berichten, die tot nu toe door Admiraal Nimitz ontvangen werden.

Bovendien zond Admiraal Isoruku Yamamoto een strijdmacht tegen Dutch Harbor, welke de vorige week uit de lucht werd aangevallen. De inlichtingen, die tot nu toe werden onthuld door Nimitz, gaven te kennen, dat mogelijk de helft van de Japanse hoofdmacht verloren ging in de gevechten, welke drie dagen duurden. Nog meer berichten over de strijd moeten binnenkomen. Er is geen aanwijzing, wanneer de uiteindelijke telling of zelfs een schatting beschikbaar zal worden, gezien de verwijderde achtervolging van den terugtrekkenden vijand. Er zijn geen nieuwe inlichtingen beschikbaar over de situatie te Dutch Harbor of de Aleoeten-eilanden (Pearl Harbor, (AP) 10.6).

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN CAIRO.

Het algemeen Britse Hoofdkwartier gaf het volgende communiqué uit: „Nieuwe aanvallen op Bir El Hacheim werden op 10 Juni afgeslagen. Onze gepantserde en gemotoriseerde strijdkrachten steunden met doeltreffende samenwerking van de luchtstrijdkrachten gedurende de gehele dag de Vrije Fransen. De vijandelijke luchtaanvallen op Bir Hacheim hadden op groteren schaal plaats. Er is niets te vermelden van andere sectoren" (Caïro, (AP) 11.6).

ZUID-AMERIKA.

DUITSLAND HEEFT ARGENTINIË'S PROTEST ONTVANGEN.

Het bericht, dat de Argentijnse protest-nota is ontvangen door het Duitse Ministerie van Buitenlandse Zaken, werd bevestigd door een zegsman van Wilhelmstrasse. Antwoordende op vragen, welke gesteld werden door buitenlandse persvertegenwoordigers, verklaarde de zegsman, dat de nota handelde over de torpedering van het Argentijnse stoomschip „Victoria". Hij weigerde echter verdere verklaringen te doen (Berlijn, (AP) 10.6).

BRAZILIAANS SCHIP TOT ZINKEN GEBRACHT.

De Persafdeling van de Braziliaanse Regering maakte de torpedering bekend van het Braziliaanse schip „Alegrete", terwijl het van Brazilië op weg was naar New York. De „Alegrete" was het 5970 ton grote vroegere stoomschip „Salamanca", dat door Brazilië in 1918 werd overgenomen en diende als een oefenschip van de Braziliaanse koopvaardij. Het schip stond onder commando van Eurico Gomes de Souza en had een bemanning van 64. Het vertrok op 26 Mei uit Belem naar New York en op 18 Maart te Belem te zijn aangekomen volgende op de terugroeping door de Regering, terwijl het zich in de Caraïbische Zee bevond.

Het schip werd op 1 Juni getorpedeerd en tot zinken gebracht. De bemanning werd verdeeld in 4 reddingssloepen en allen werden gered. Een reddingssloep met 19 schipbreukelingen bereikte Port of Spain op 4 Juni. Een andere, eveneens met 19 schipbreukelingen, werd door een Noordamerikaans vliegtuig waargenomen toen het poogde Port of Spain te bereiken en werd gered door een Noordamerikaanse torpedojager. Een derde reddingssloep arriveerde te Guayra op 8 Juni en de laatste met 15 man aan boord werd gered door het kustvaartuig „Solon" op 9 Juni nabij het eiland Margarita (Rio de Janeiro, (AP) 10.6).

POOLSE GEZANT VOOR COLOMBIA, ECUADOR, EN VENEZUELA.

Nieczyslaw Chalupcznyski, Pools Gezant voor Colombia, Ecuador en Venezuela, arriveerde te Bogotá. Hij zal binnenkort zijn geloofsbrieven op de kanselarij overhandigen (Bogotá, (AP) 10.6).

KANONSCHOTEN AAN VENEZOLAANSE KUST GEHOORD.

Het Venezolaanse nieuwsagentschap Peve deelde mede, dat de bewoners van het Venezolaanse eiland Margarita hedenmorgen om 1.30 uur kanonschoten hoorden uit de richting van de tanker-route tussen Curaçao en Trinidad. Volgens den hoofdwachter Alfonso Rodriguez waren er 14 tot 16 schoten. Peve zeide, dat sommigen kanonflitsen zagen en verschillende vliegtuigen waardoor een mogelijk gevecht tussen een as-duikboot en een vliegtuig geholpen tanker werd te kennen gegeven (Caracas, (AP) 10.6).

VENEZOLAANSE BANK GESLOTEN.

Het Venezolaanse filiaal van de Banco Alemán Antiqueño wordt gesloten, aangezien de bank en vele cliënten op de zwarte lijst gezet zijn en de zaken niet kunnen voortzetten (Caracas, (AP) 10.6).

MEXICO ZAL ZICH BIJ VERENIGDE LANDEN VOEGEN.

Mexico zal zich formeel voegen bij de zaak van de Verenigde Landen in een ceremonie op de vlaggedag in het Witte Huis op Zondag aanstaande. President Roosevelt verzocht den vertegenwoordigers van alle Verenigde Landen bijeen te komen in de historische Oostelijke kamer in de namiddag van Zondag. Roosevelt zal een korte rede houden en Ambassadeur Francisco Castillo Najera zal de instemming van zijn land met de verklaring van de Verenigde Landen geven.

Dit zal gedaan worden door een brief of door het tekenen van de verklaring, welke op 1 Januari te Washington werd uitgegeven. 26 Landen tekenden toen. Mexico zal het 27ste zijn. (Washington, (AP) 10.6).

WERELDNIEUWS.

FRANSE ARBEIDERS NAAR DUITSLAND.

Een bericht uit Parijs zeide, dat het eerste contingent werklieden uit onbezet Frankrijk, dat naar Duitsland gaat om te werken in de Duitse fabrieken, de demarcatielijn naar de bezette zone overstak op weg naar Duitsland (Berlijn, (AP) 10.6).

ONDERHANDELINGEN OVER MADAGASCAR?

De Franse radio te Tananarive deelde mede, dat de Britse troepen Antalha, een stad aan de Oostkust van Madagascar ontruimd hebben, welke zij vijf dagen geleden bezetten.

Bevoegde bronnen legden dit uit als een bevestiging van het bericht, dat onderhandelingen worden gevoerd tussen de officieren van de Britse landings-expeditie en de Franse autoriteiten. Geen nieuwe gevechten werden gemeld in het gebied van Antalha, dat meer dan 150 mijl ten Zuid Oosten van de Britse positie te Diégo Suarez ligt (Port Louis, Mauritius, (AP) 10.6).

BALTIMORE-BOMMENWERPERS IN LIBYE.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart onthulde, dat Baltimore (Glenn Martin 187) bommenwerpers van Noordamerikaanse maaksel thans in actie zijn in het Midden-Oosten. Het Ministerie zeide, dat Baltimores „stoutmoedige daglicht-aanvallen" deden op een as-vliegveld te Barce op Maandag. Het bombardement zou biezonder zuiver en doeltreffend geweest zijn (Londen, (AP) 10.6).

AFVALLIGE COMMUNIST DOODGESCHOTEN.

Berichten uit Nantes deelden mede, dat de afvallige communist Joseph Louer, die deserteerde naar Doriots Franse Populaire Partij, werd doodgeschoten in zijn woning te Nantes door twee terroristen, die op fietsen ontsnapten (Vichy, (AP) 10.6).

BRITSE VLIEGER MET MILITAIRE EER IN FRANKRIJK BEGRAVEN.

Drieduizend personen woonden de begrafenisdienst bij van een gevallen vlieger van de Raf, die met volle militaire eerbewijzen door de Duitse militaire autoriteiten op Maandag te St. Mala begraven werd (Vichy, (AP) 10.6).

DE VERVOLGING IN OOSTENRIJK.

In zijn boek „The Beasts of the Earth" schrijft George M. Karsten, dat 8000 mannen en 17.000 vrouwen door de Nazies gevangen werden gezet in de eerste 8 maanden na de bezetting van Oostenrijk en dat meer dan 13.000 werden vermoord of stierven ten gevolge van de verschrikkelijke behandeling.

De schrijver vertelt uit zijn eigen ondervindingen over de gruwelijke behandeling der gevangenen in het Duitse concentratiekamp te Dachau en hij verklaart, dat de katholieke priesters slechter dan de anderen behandeld werden. In het begin deelden de priesters de gewone barakken met de andere gevangenen, maar later werden zij overgebracht naar apart staande schuren. In deze schuren moesten zij harder werken en kregen zij minder voedsel. Bijna al degenen, die niet spoedig vrijgelaten werden, stierven van uitputting.

In de gewone barakken trachtten de priesters den gevangenen steeds moed in te spreken en deze op hun beurt droegen hun een zekere eerbied toe. Zij stonden de stervenden bij, hoorden biecht en gaven absolutie. Daarom ook werden zij door de SS.-soldaten van de gewone gevangenen afgescheiden.

De meeste gevangenen waren opgesloten, omdat zij zich voor de bezetting van Oostenrijk uitgelaten hadden tegen het régime van Hitler.

Onder de gevangenen van Dachau bevonden zich Dr. Frederic Funder, een journalist; Richard Schmitz, burgemeester van Wenen en president van de Katholieke Actie in Oostenrijk; Monseigneur Hollnsteiner, een der meest vooraanstaande katholieke theologen en oud-deken van de Universiteit van Wenen; vele leden van de Oostenrijkse Regering; een groot aantal priesters; leden van de katholieke organisaties; hoge ambtenaren en officieren van het Oostenrijkse leger; katholieken; protestanten en joden, maar geen enkele gewone misdadiger. (N.C. W.C. News Service).

GEVECHTEN IN JOEGOSLAVIË.

Het Romeinse nieuwsblad „Popolo di Roma" zeide in een bericht uit Zagreb, dat de gevechten in Joegoslavië tussen de Italianen en Joegoslavische opstandelingen „bij wijlen erg bloedig zijn en vele troepen omvatten". De meest belangrijke zones in deze guerilla-oorlog zijn Montenegro, Bosnië, Herzegowina en Slowenië, waar volgens de „Popolo di Roma" het gebied „ongastvrij is en de vijand hier hardnekkig is" (Bern, (AP) 9.6).

GENERAAL SOMERVELL TERUG IN DE V.S.

Het Noordamerikaanse Departement van Oorlog maakte bekend, dat Generaal Brehon Somervell, Commandant van de voorraaddienst van het Noordamerikaanse leger, die besprekingen in Londen gehouden heeft, is teruggekeerd naar de Verenigde Staten (Washington, (AP) 10.6).

ITALIË'S INTREDE IN DE OORLOG HERDACHT.

Mussolini en Koning Vittorio Emanuele namen deel aan een demonstratie ter gelegenheid van de Marine Dag en het uitreiken van militaire decoraties. De dag is ook de tweede verjaardag van Italië's intrede in de oorlog. De pers verklaarde, dat het land krachtiger en meer vastbesloten is dan ooit (Rome, (AP) 10.6).

2 VISSERSBOTEN TOT ZINKEN GEBRACHT.

De Noordamerikaanse Marine maakte bekend, dat 2 kleine Noordamerikaanse vissersboten tot zinken werden gebracht door kanonvuur van vijandelijke duikboten in de Atlantische Oceaan. Schipbreukelingen werden in een haven aan de Oostkust aan land gezet (Washington, (AP) 10.6).

HULL OVER DE TORPEDERINGEN.

Op een persconferentie gaf Cordell Hull te kennen, dat de as-duikboten geen verschil maken t.a.v. de schepen, welke zij torpederen. Hij maakte deze opmerking toen hem gevraagd werd over Argentinië's protest aan Duitsland en Italië tegen de tanker „Victoria". Hull zeide, dat zulk een torpedering het lot is van alle neutralen evenals andere landen, overeenkomstig de plannen en militaire operaties van de aslanden. Hieraan voegde hij toe, dat dit van het begin af het plan van de as geweest is (Washington, (AP) 10.6).

NIEUWS UIT DE KATHOLIEKE WERELD.

— Washington: Zijne Hoogwaardige Excellentie, Monseigneur Ogarr, de Apostolisch Vicarius van Yunanling in China werd door de Japanse autoriteiten te Hongkong gevangen genomen. Per dag krijgt Hij slechts enige koppen water met rijst. Twee andere Amerikaanse priesters werden tegelijk gevangen gezet.

— Mexico City: De Bisschop van Chihuahua heeft het voorbeeld van den Aartsbisschop van Mexico City gevolgd en een oproep gericht tot de Katholieken om de Regering te steunen in haar strijd tegen de As-landen.

— New York: Volgens het officiële Katholieke Directorium voor het jaar 1942 bedraagt het aantal katholieken in de Verenigde Staten nu 22.556.242. Dit laat een vermeerdering zien van 263.141 katholieken in 1941. Het Aartsbisdom Chicago telt 1.543.471 katholieken; New York 1.111.718 en Boston 1.065.969.

In de Verenigde Staten arbeiden 23.818 wereldgeestelijken en 12.762 priesters van Orden of Congregaties. Er zijn 203 seminaries met 17.545 studenten.

— Londen: Twee vroegere Anglicaanse priesters werden in het Londense Oratorium tot katholiek priester gewijd. Het waren de priesters Laurance Goulder en Eliott Ostrehan. Nadat zij enige jaren geleden tot de Katholieke Kerk toetraden, gingen zij studeren aan het Beda College te Rome. Na het uitbreken van de oorlog met Italië werd het Beda College naar het Noorden van Engeland overgebracht als een afzonderlijke afdeling van het Upholland College.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— Moskou: Het Russisch middernachtelijk communiqué luidt als volgt: „Gedurende de nacht van 10 op 11 Juni hadden er geen grote veranderingen plaats aan het front. In een sector aan het Noordwestelijke front poogde de Duitse infanterie een wig te drijven in onze posities, doch de vijand werd verslagen en zijn resten werden teruggeworpen naar de oorspronkelijke posities.

De lijken van meer dan 200 vijandelijke soldaten bleven op het veld liggen. Veel materiaal werd genomen. Een Sovjet-afdeling, welke opereert achter de vijandelijke linies aan het Westelijke front, overkwam de weerstand van een Duits garnizoen en bezette een bewoonde plaats. De Duitsers lieten honderden doden en een grote hoeveelheid wapenen achter. 5 Sovjetbommenwerpers vernielden 55 vijandelijke vrachtauto's met troepen en voorraden. Mortier-kanonniers van een Garde-afdeling aan het Kalininfront ruimden 300 Duitsers op."

— Moskou: De radio van Moskou deelde mede, dat alle Duitse aanvallen op Sebastopol met succes werden afgeslagen en herhaaldelijke tegenaanvallen werden gedaan.

— Londen: Een militaire commentator zeide, dat de Duitsers een leger van meer dan 10 divisies werpen tegen Sebastopol in de hevigste aanval, welke ooit werd ondernomen op de haven aan de Zwarte Zee. De Duitsers doen een vastbesloten poging om hun Zuidelijke flank vrij te maken en vallen de defensie-ring rond de stad aan met vliegtuigen, tanks, artillerie en infanterie.

— Berlijn: Het Duitse communiqué deelt mede, dat de aanval in het versterkte gebied van Sebastopol werd voortgezet in harde gevechten. „Wanhopige vijandelijke tegenaanvallen hebben geen succes". Gedurende heftige luchtaanvallen op het gebied van Sebastopol zou een koopvaardijschip van 3000 ton in de haven door bommen tot zinken zijn gebracht.

— Berlijn: Het Duitse Hoofdcommando maakte bekend, dat Bir el Hacheim, de Zuidelijke anker van de Britse defensielinie in Libye, door as-troepen veroverd is.

— Londen: Er is in Londen geen bevestiging van de Duitse bewering, dat Bir Hacheim door de asstrijdkrachten genomen is. Militaire kringen in Londen gaven echter toe, dat de Duitse bewering waarschijnlijk waar is. Het directe effect van de val van het woestijnfort zal Rommels voorraadvoorzieningsmoeilijkheden verlichten rond de Britse linkerflank, doch de verovering wordt niet als van groot belang beschouwd voor de campagne.

— Tokio: Japans vooraanstaande burgerlijke vlootexpert Masanori Ito verklaarde: „Met het oog op het grote succes van de Japanners in de slag in de Stille Oceaan behoeven wij niet teleurgesteld te zijn door het verlies van 2 vliegdekschepen, omdat de winst veel groter is dan het verlies."

— New York: Dit was de eerste officiële erkenning van Tokio, dat 2 Japanse vliegdekschepen tot zinken werden gebracht, gelijk officieel werd medegedeeld door de Verenigde Staten. Tevoren had de Japanse Marine beweerd, dat 1 vliegdekschip gezonken was en 1 ernstig beschadigd.

— Vichy: Gezaghebbende Franse bronnen deelden mede, dat de onderhandelingen met de Verenigde Staten betreffende Martinique „normaal voortgang hebben." Hieraan werd toegevoegd, dat men hoopte, dat spoedig een bevredigende oplossing voor beide partijen zal worden gevonden.

— Moskou: Tass zeide in een bericht uit Genève, dat een groep vooraanstaande Duitse industriëlen geprotesteerd hebben bij Hitler tegen de verzwakkende luchtverdediging van West Duitsland, die volgens hen geleid zou hebben tot de hevige vernieling door bommen van Keulen en Essen. De industriëlen zouden zich hebben beklaagd over de overplaatsing van vliegtuigen en luchtafweer-defensies naar het Russisch front, waardoor de belangrijke wapenfabrieken zonder een voldoende bescherming bleven.

HOE INDIE STREED:

De Japanners boven Makassar

Avontuurlijke tocht uit de Minahassa.

De vlucht uit Balikpapan.

In zeewater gekookte rijst als voedsel.

Een oorlogscorrespondent van het Departement van Oorlog seinde 26 deze het volgende uit Makassar:

Wij hebben hedenochtend als oog-getuige kunnen constateren, hoe de burgerij van Makassar reageerde op een luchtaanval, waarbij niet uit het oog mag worden verloren, dat dit de eerste luchtaanval was die de hoofdstad van Celebes heeft ondergaan. Wij kunnen niet anders zeggen, dan dat haar houding rustig en kalm was, al kan uiteraard niet worden ontkend, dat men zeer onder de indruk was van de ernst van de toestand. Bewondering wekte vooral de discipline, die het publiek van alle landaarden eigener beweging in acht nam. Ieder volgde stipt de aanwijzingen en voorschriften, die reeds zo vele malen en zo geruime tijd van tevoren door de Luchtbeschermingsdienst werden gegeven, op.

Iedereen zocht aanstonds dekking en het is ongetwijfeld hieraan te danken, dat de Japanse aanvallers niet veel kans hadden slachtoffers te maken, ook al was de tijd, die zij voor de aanval namen, zeer ruim. Meer dan een uur immers duurde het eerste luchtalarm; overigens het enige, tijdens hetwelk werkelijk een aanval plaats had, zij het nog slechts met mitrailleurvuur, dat door onze troepen eveneens met machinegeweervuur werd beantwoord.

Zoals wij reeds eerder meldden, bleef het aantal „slachtoffers" tot zeer enkelen beperkt, terwijl ook de veroorzaakte schade uiterst gering was en in geen verhouding staat tot de brutaliteit van de aanval en de hevigheid van het mitrailleurvuur.

De prauwentocht.

In de loop van de morgen, tussen twee luchtalarms in, ontmoetten wij nog een klein gezelschap uit de Minahassa, bestaande uit een heer en twee dames, waaronder de echtgenote van een officier met haar baby. Het relaas van hun tocht was een verhaal van ontbering, ellende en kommer. Aanvankelijk werd de tocht met een twintigtal anderen verdeeld over een aantal vlerkprauwen, dicht onder de West- en Noordkust van de Minahassa gemaakt. Vervolgens ging het over land dwars over de Noordelijke arm van Celebes. Daarna ving weer een trek over zee aan per tongkang over de Golf van Tomini, totdat de overzijde bereikt was.

Hier verspreidde het gezelschap zich en gingen onze drie reizigers afzonderlijk verder. Het zwaarste traject was het eerste gedeelte van hun tocht, doordat men o.a. te kampen had met gebrek aan water, waardoor men onder meer genoodzaakt was in zeewater gekookte rijst te eten.

Nederlanders werden overal geholpen.

Een prettige noot vormde de houding der bevolking, die buitengewoon welwillend en hulpvaardig was, tenminste zodra men bemerkte met Nederlanders te maken te hebben. Dit viel hieruit op te maken dat als men met de tongkang de kust van een eiland naderde, er geen spoor van bewoners te zien was. Niet zodra echter op de tongkang de Nederlandse vlag gehesen was, kwam de bevolking te voorschijn uit de bossen, waar zij zich verborgen had, snelde naar het strand toe en begroette de reizigers met alle mogelijke tekenen van hartelijkheid.

Met zeer grote erkentelijkheid maakten de reizigers gewag van de medewerking der prauwvoerders gedurende het eerste, uiterst zware gedeelte van de tocht. Deze eenvoudige lieden bestonden het gedurende deze reis niet minder dan twaalf tot vijftien uur achtereen aan de riemen te blijven! Een aardig voorval was verder de wijze, waarop een inheemse sergeant, die het kleine gezelschap op een militaire post had aangehouden voor onderzoek van de identiteitsbewijzen de vluchtelingen begroette. Natuurlijk stelde hij de vraag van waar men kwam. Toen hem verteld werd: „Uit de Minahassa!", straalde zijn gelaat van blijdschap en met uitgestoken hand wenste hij den reizigers van ganser harte geluk met de behouden overtocht.

Anstige ogenblikken maakte het kleine gezelschap door, toen het op een ander punt door de veldpolitie werd aangehouden, die aanvankelijk dacht met een groep van den vijand te maken te hebben.

Ontsnapt uit Balikpapan.

Ook aan Makassars havenkant ontdekten wij onverwachte gasten. In een klein vaartuigje, een rank kottertje met twee masten, voeren hedenmiddag vier man de Makassaarse prauwhaven binnen. De overtocht had zes dagen geduurd en werd gemaakt over een ruwe zee, waarop de moesson scherp doorstond. Met baarden als rovers en het uiterlijk van wilde mannen, rood verbrand en getaand kwam het viertal te Makassar aan.

Zij kozen zee toen te Balikpapan de voorbereide vernielingen waren uitgevoerd, de stad achterlatende als een brandende massa. De dichte walm van de petroleumbranden was nog te zien, toen ze zich reeds twee dagen op zee bevonden!

Door het volgen van een voorzichtig uitgestippelde route ontweken zij een eventuele ontmoeting met de vijandelijke strijdkrachten ter zee. Ook vliegtuigen zagen zij onderweg niet, al bemerkten zij enkele malen zoeklichten zonder de herkomst daarvan te kunnen bepalen.

Na aankomst te Makassar was hun eerste gang naar den barbier!

Overigens kan gemeld worden, dat de bevolking van Celebes' hoofdstad door de goed voorbereide evacuatiemaatregelen sterk uitgedund is.

Het openbare leven ondervindt daarvan uiteraard de terugslag, doch heeft in het algemeen gewoon voortgang. Het bestuur en de politie blijven de teugels van het civiele leven goed in handen houden bijgestaan door de verschillende gouvernementsdiensten en de vitale, zomede de niet-vitale particuliere bedrijven.

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie.)

GETORPEDEERDE ZEELIEDEN.

De tijd, dat men elke dag een lijst voor zijn neus kreeg om geld voor een typische huldiging of een min of meer goed doel, is voorbij. Men krijgt nu een lijst voor diezelfde neus om de week. Maar waar men nu zijn geld voor beschikbaar behoort te stellen en zijn medewerking toe moet verlenen, is: een organisatie om getorpedeerden zeelieden een prettige tijd te bezorgen.

Deze week zijn hier met een slag ongeveer 80 zeevarenden binnengebracht, die werkelijk niet zulke prettige dingen hebben beleefd. Daar zal natuurlijk wel het een en ander voor gedaan worden. De consulaten en de agenten van de verschillende schepen hier hebben reeds een zekere ervaring op dit gebied en er wordt heus wel iets gedaan door picnics en dergelijke evenementen.

Werden hier tot nu toe 10, 15 van die overlevenden aan land gezet, nu komen er plotseling 80. Dat is iets nieuws voor Curaçao en daar hebben wij ons nog niet op ingesteld. Een beetje goede organisatie, in één avond in elkaar te zetten met niet al te veel praat is op zijn plaats. Zeelieden zijn over het algemeen met weinig tevreden, maar willen toch liever niet helemaal aan hun lot worden overgelaten. Verleden week waren er vijf mensen, die twintig dagen op een vlot van 2 bij 4 meter hebben rondgedreven met heel weinig water en heel weinig beschuit. Als u dat na doet, is u met een paar dagen naar de haaien, omdat uw buikje op dergelijke avonturen niet is berekend.

Als men iets voor zulke lieden doet, dan heeft men het idee, dat men inderdaad iets doet. Ik ken enkele families, die zich onmiddellijk na aankomst van de overlevenden met de consulaten of de agenten in verbinding stellen en vragen of zij iets kunnen doen. Maar zij kunnen moeilijk in hun vier-persoons auto 80 mensen gaan ophopen.

Nu hoeft het niet bepaald een organisatie te zijn want er zijn, als ik dit zo bescheiden mag zeggen, al te veel van zulke instituten. Maar mensen, die een auto hebben met nog vrij goede banden, kunnen zich misschien ergens opgeven. Zo mogelijk is wel een mijnheer, die het hofje van zijn plantage beschikbaar stelt, een bier-agent, die met een paar cartons bier in zijn maag zit, een club, die haar locaal voor enkele uren afstaat, families, die elk vier lieden bij zich willen ontvangen en dan een slappe whisky aanbieden enz., enz. Zonder een beetje drank, loopt elke zeeman mank. Ik dacht, dat die hele idee misschien voor uitwerking vatbaar was. Het moge bekend verondersteld worden, dat het de zeelieden zijn die gedeeltelijk of grotendeels voor ons de oorlog winnen. Wanneer die zeelieden er niet waren, dan aten wij hier niet zo op de gebruikelijke oude manier. Doe iets maar nu! Wacht niet een beetje!

Met dank voor de plaatsruimte,

F. J. v.d. Molen.

Naschrift: Zou het niet verstandig zijn zich in verbinding te stellen met het Apostolaat ter Zee, dat op zulk gebied reeds goed werk verricht? Misschien ware daar een centrale te vestigen, waar families zich opgaven om bij eventueel voorkomende gevallen dit werk op zich te nemen. Majoor A. van der Meer O.P. zal gaarne bereid zijn hieraan mede te werken. — Red.

* * *

JUSTUS, UT PALMA FLOREBIT: SICUT CEDRUS, QUAE IN LIBANO EST MULTIPLICABITUR.

Nu onze landvoogd op het punt staat ons te gaan verlaten, acht ik, dat het nodig zal zijn om namens mijn collega's, voor het laatst nogmaals onze stem te doen horen, maar nu in het openbaar want verschillende keren, werden er verzoekschriften ingediend via onze chefs, maar altijd vruchteloos.

Langs verschillende andere wegen hebben wij getracht om verbetering in onze toestand te brengen. Persoonlijk onderhoud met enige Statenleden bleven zonder het minste resultaat.

Nu vragen wij nogmaals, helpt ons toch!

Zonder pensioen.

Wij werken jaar in jaar uit zonder een periodieke verhoging. In de verzoekschriften hebben wij gevraagd om in vaste dienst te worden opgenomen. Want wij staan te allen tijde bloot aan groot gevaar. Onze diensturen zijn erg lang: namelijk 12 uren aan één stuk met één uur rust.

Soms moeten wij dag en nacht werken. Vroeger kregen wij kindertoelage, maar later werd deze weer ingetrokken.

Wij werken altijd tot de grootste tevredenheid van onze chefs. Reden waarom wij onze stem langs deze weg weer ten gehore brengen. Er zijn oppassers bij met langere dienstjaren (12—10—8—6) vacantie (7 dagen), wanneer de dienst het toelaat.

Wij hebben ook behoorlijke rust nodig net zo goed als de andere beambten (14 dagen). Wij vragen niet veel. Hetgeen wij vragen is zeer billijk, wanneer wij het zouden kunnen krijgen.

Wanneer straks bij ons wordt aangeklopt door het Comité om een steentje bij te dragen, dan zullen wij het met genoegen doen.

Maar eerst moeten wij krijgen, dan kunnen wij ook geven.

Want dan kunnen wij ons ook achter diegenen scharen voor wie onze Landvoogd iets heeft gedaan.

A. M. Leocadia.
Oppasser „Rust Oord".

FILM.

Weekeinde in Havana (Cinelandia)

Met een weinig begrip onderling, zonder steeds te denken aan die is dit of dat, of zus en zo, enz., is er toch altijd nog wel wat te bereiken! Per slot van rekening hebben we toch allemaal wel eens in een vuile luier gelegen. Zo'n aardig voorbeeld hiervan (van het eerste!) is het prettige feit, dat de laatste tijd op zo'n sympathieke wijze rekening wordt gehouden met de o.a. door ons naar voren gebrachte wens, echte vrolijke, opwekkende, kortom **amusementsfilms** te geven; alsmede de „Pan American Drive" op filmgebied, welke reeds van 4 — 15 Juni as. alhier door Roxy en Cinelandia wordt gehouden.

Dit laatste toch ook beoogt hier den mensen het beste van het beste te brengen en meer bekendheid en goede onderlinge verstandhouding te kweken onder de Pan-Amerikanen.

Cinelandia vertoont een pracht van een bal-film. Wie een Weekeinde in Havana en een fris, vrolijk, vlot, pittig bezoekje wil doorbrengen bij onze zo langzamerhand zeer populair, beroemd welhaast, geworden tttsssjjjiiikkkeee-tttsssjjjiiikkkeee-boeoeoemmm (Carmen Miranda) — en **wie** wil dat nu niet — verzuime niet hedenavond naar Cinelandia te gaan, waar deze film vanavond nog eens zal worden vertoond. Ten einde deze zeer aparte, plotseling opgekomen Braziliaanse dansende chansonière, wederom met haar orkestje eens een gelegenheid en een kans te geven haar inderdaad zeer exotische kunst op de planken en op het witte doek te brengen, werd nogmaals een zeer onschuldig liefdesgeschiedenisje tussen een veelbelovend (en ook woordhoudend) aankomend reder en een eenvoudig kousenverkoopstertouristje gecreëerd, hetwelk zich in hoofdzaak afspeelt op Cuba.

Opgenomen in (over)natuurlijke kleuren (de wereld is hier en daar zó fleurig en kleurig niet!) krijgt men door een serie voortreffelijke photographieën tevens een schitterende indruk van dit prachtige Caraïbische eiland, op welk ideaal vacantieoord voor Curaçao de steeds voortvarende K.L.M. inmiddels reeds haar kennersblik heeft laten vallen en reeds vluchten — straks ook voor het publiek — uitvoert!

Ice-capades (West End) Bob Clemens, nieuwsfotograaf, krijgt van zijn chef order om een befaamd buitenlands schaatsenrijdster te fotograferen. Door een of andere omstandigheid mist hij deze primeur, waardoor hij zich de woede van zijn baas op de hals haalt en zijn ontslag reeds in het verschiet ziet. Om eerder het laatste dan het eerste te ontlopen, neemt hij een film op van een jeugdige schaatsenrijdster (Marie), die hij voor de beroemde buitenlandse laat doorgaan. Een show-directeur contracteert het jonge meisje op zicht en flanst alreeds een stuk in elkaar, waarin zij zou moeten optreden.

Het bedrog wordt natuurlijk achterhaald en Bob wordt te tweeden male door zijn baas met ontslag bedreigd, welke laatste op zijn beurt weer door den verontwaardigden show-directeur voor $ 1,000,000 wordt vervolgd. De showman wil de zaak echter ook in der minne schikken, op voorwaarde, dat men het onbekende meisje opzoekt en contracteert. Na vele wederwaardigheden treft Bob weder het meisje, dat echter, nagezeten door de immigratie-autoriteiten, elke publicatie omtrent haar schuwt en het voorstel van de hand wijst.

De enige uitweg bestaat thans in het huwelijk, dat met medewerking van den baas tot stand wordt gebracht, ondanks Bobs aanvankelijke tegenkanting.

Ziehier het weinig gecompliceerde verhaal met de nodige humor van de flim „Ice-capades"; Waar het bij deze film echter in de eerste plaats om te doen is, zijn de groots opgezette opvoeringen op het ijs, bij welke gelegenheden men tevens met enige waarlijke acrobaten en kunstenaars op het gebied van schaatsenrijden kennis maakt.

De hoofdrollen worden bezet door James Ellison, Dorothy Lewis, Vera Vague, en andere bekenden.

3 Britse duikboten liggen rustig naast haar moederschip na uitgebreide aanvallen op de Duitse scheepvaart. De commandanten berichten hun successen. Het plaatje links laat de controlekamer zien van de duikboot, die verschillende schepen tot zinken bracht.

BURGERLIJKE STAND VAN CURAÇAO.

Bevallen op Mei: 27 Veldhijzen, Catharina echtg. v. Pietersz, S. z.; Lucas, Johanna Cruzita echtg. v. Mourillon, J. z.; 28 Cummings, Ena Sylvia echtg. v. Hunte, C. L. d.; 23 Paesch, Ignacia, z.; 30 Aguillon, Eusebia echtg. v. Da Costa Gomez, L. C. d.; 28 Paula, Reinilia Silvia, z.; 30 Benevacia, Domingo Abad echtg. v. Rondei, H. M. d.; Trinidad Mercelina Maria, z.; 29 Purier, Romanda Petra echtg. v. Scharbaai, B. S. d.; 14 Ventura, Ana Isolina echtg. v. Harteveld, T. z.; Constancia, Francisca de Paula, 31 Marcano, Maria Teófila echtg. Marcano, E. z.; 28 Adamus, Elba Altagracia, echtg. v. Ramlal, P. z.; Kroonstadt, Elvia Atala Susana, 31 Koeman, Lena Cornelia echtg. De Back, A. z; **Juni** 1 Ecker, Edu... Toribia echtg. v. Vos, M. G. Woods, Perleana Agatha, d.; Rodriguez, Maria de la Cruz echtg. v. Evaristo, B. z.; Wout, Theresilia Adriana echtg. v. Boyé, C. de S. d.

Overleden op Mei: 12 Fonseca, Julia Albana, vermoedelijk 66 j.; Gruning, Leontia Francinette wed. v. Schrils F. H. 88 j.; 14 Romanis Calorina Octavia vermoedelijk 84 j.; Jandroep, Alejandro Antonio 23 j.; Isenia, Siffirinus Julius, 10 m.; Levestone, Yvonne Leonora 5 m.; Gumbs, Manuel Villegas 45 j.; Lucrecia, Simon Pedro 81 j.; 22 Pines, Juan Reinardo wdn. v. Brackenbury, C. C. 65 j.; 29 Albertus, Johannes Chris echtg. v. Martina, T. K. 68 j.; Martis, Aniceta Andrea wed. van Martha, F. M. 57 j.; 29 Kampe, G. F. M. 3 m.; 24 Luisa, Myrna Policaria 9 m.; 25 Goilo, Muriel Helena 10 m.; Fransina, Leon Papa 46 j.; **Juni 1** Atmeijer, Camila Claudia 1j.

Ondertrouwd op Mei: 29 De Graaf, Karel Hendrik en Van Aalst, Edwardina; Lourens, Bernardo Francisco en Koffil, Virginia Candelaria; **Juni 3** Vleming Johannes Leendert en Van Meeteren, Arnoldina Eleonor Emelie; Knel Henny Christiaan en Esperanza, Zoila Etelfina; Brusse, Hendrik Johan en Prince, Riquilda Amelia; Blanken, Saturno Severio en Hars, Rosa Rita; Thielman, Ramón en Saunders, Winifred Alexandria.

Getrouwd op Juni: 3 Arvelo, Teófilo Manuel en Rusman, Cecilia Clarita; Regales, Ilfredo Antonio Evacio en Inees, Edorita Reinilia; Mercilia, Hermando Antonio en Martina, Julia Christina; Felicia, Louis Obispo en Paulina, Julita Basilia.

EMMASTAD.

WACHTDIENSTEN: Do., 11 Juni:

Telegram Afdeling: Hr. Nukoop, tel. 832, Negropont 75A.

Shipping & Supplies: Hr. Meinster, tel. 304, L. de Colignylaan 20.

Scheepvaart Afdeling: Hr. Zee, 690, Emmalaan 1.

Sportclub „Asiento": Tennis: Van de Curaçaose Sportclub is een uitnodiging ontvangen tot deelneming aan de heren enkel wedstrijden om de Venezuela beker, welke wedstrijden op de banen van de C.S.C. verspeeld zullen worden. Inschrijving kan tot en met 15 Juni as. geschieden bij een der leden van onze tenniscommissie.

Hockey: Zaterdagmiddag as zal er om 16.45 uur op het Asiento-terrein weer een hockey wedstrijd worden gespeeld tussen twee dameselftallen, dit maal een Asiento-Van Engelen tegen een C.S.C.-Kwiek combinatie.

Voetballen: As. Vrijdag 12 Juni een vriendschappelijke wedstrijd tegen een elftal van een Nederlands oorlogsschip. Terrein Rio Canario. Aanvang 16.40 uur. Voor deze wedstrijd hebben wij ter kennismaking enige pas aangekomen collega's uit de Oost opgesteld.